

Zondag 6 juni 1915 – enige editie

Voor Dinant.

De tweede lijst, welke de heer Kellenaers te Leiden heeft geopend voor de bevolking van het geteisterde Dinant, is thans gesloten en wijst een bedrag aan van fl. 299,25. Dit gevoegd bij het bedrag der eerste lijst, vormt een totaal van fl. 830,15.

Bij zijn eerstvolgende bezoek aan België zal de heer Kellenaers het bedrag der volgende lijst aan de Nederlandse viceconsul te Dinant, de heer W. van Rijckevorsel, afdragen.

Het Belgische Rode Kruis.

Een nota, door de Belgische legatie verstrekt, luidt als volgt:

De 14e april 1915 heeft de gouverneur-generaal van de bezette Belgische provincies, baron von Bissing, de opheffing gelast van het centrale comité van het Belgische Rode Kruis; in het besluit is eveneens voorgeschreven, dat onmiddellijk de kas en de archieven van het Rode Kruis zouden worden ter hand gesteld aan graaf B. de Hartzfeld, door de gouverneur-generaal aangewezen om deze dienst te administreren. Dadelijk aan de leden van het hoofdcomité betekend, trad het decreet, voor welks uitvoering de hulp van de militaire macht werd gerekwireerd, in werking.

Deze maatregel betekent een daad van willekeur en geweldpleging, die door niets wordt gerechtvaardigd en een aanslag, toegebracht aan het werk van het Rode Kruis, die het Belgische gouvernement niet zonder protest kan laten voorbijgaan.

De Belgische regering heeft de 14e oktober 1864 de Conventie van Genève van 22 augustus 1864 getekend; ze heeft de 27e augustus 1907 de internationale Conventie van 6 juli 1906 geratificeerd.

Het Belgische Rode Kruis dat gesticht werd in 1864, heeft rechtspersoonlijkheid verkregen krachtens de wet van 30 maart 1891. Zijn eerste statuten zijn samengesteld in overeenstemming met de eensluidende grondbeginselen van het Rode Kruis; de 13^e maart 1899 werden nieuwe statuten, eveneens overeenkomstig die beginselen, door de vereniging aangenomen en goedgekeurd door de regering. Een koninklijk besluit van 25 maart 1896 regelt de werking van het Belgische Rode Kruis in oorlogstijd, als onderdeel van de gezondheidsdienst van het leger.

De nationale Belgische vereniging leidt een wettelijk bestaan en is officieel erkend zowel door de autoriteiten als door de andere Rode Kruisverenigingen.

Artikel 1 der statuten bepaalt, dat de vereniging ten doel heeft:

1°. In oorlogstijd haar hulp te verlenen aan de militaire gezondheidsdienst en mee te werken aan de verpleging van alle slachtoffers van de oorlog.

Artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 25 maart 1896 verklaart, dat zodra de mobilisatie van het leger is gelast, de vereniging Het Rode Kruis en de verenigingen die er deel van uitmaken, zich moeten schikken naar het reglement op de militaire gezondheidsdienst te velde.

De bepalingen van dit reglement omschrijven en begrenzen de werking van het Rode Kruis; ze zou er niet van kunnen afwijken zonder de Belgische wet te schenden, nog altijd van kracht in het bezette gedeelte van het land.

De regering van zijne majesteit de koning der Belgen weet zeer goed, dat het Duitse gouvernement-generaal in België de medewerking van het Belgische Rode Kruis heeft ingeroepen voor de stichting, getiteld: "hulp en bescherming aan de vrouwen door de arbeid", die het zich voorstelde in het leven te roepen en die zeker niet was gelegen binnen de grenzen van zijn werkzaamheid. Door zijn medewerking af te wijzen heeft het hoofdcomité te Brussel zich slechts gedragen naar de statuten van de vereniging en de vigerende wetgeving; en zijn standpunt werd goedgekeurd door het internationale comité van Genève. Toch heeft de gouverneur-generaal von Bissing deze weigering als voorwendsel gebruikt om het comité te ontbinden en de goederen en archieven der vereniging in beslag te nemen.

Het werk van het Rode Kruis is wegens het verheven doel, dat het nastreeft, door zijn zuiver liefdadige strekking en de diensten; welke het bewijst, een van die instellingen, welke door allen schijnen te worden geëerbiedigd. De gewelddadige maatregel, welke tegen de Belgische vereniging genomen is, heeft een gewettigde en pijnlijke ontroering teweeggebracht.

De Belgische regering sluit zich aan bij het plechtig protest, dat het internationaal comité van het Rode Kruis heeft doen horen tegen deze daad van willekeur, in strijd met het volkenrecht, welke tengevolge heeft, dat het Belgische Rode Kruis beroofd wordt van zijn vrijheid van handelen en verhinderd wordt de taak te vervullen, waarvoor het in het leven is geroepen.

Uit Havre wordt aan het Belgisch Informatiebureau gemeld:

Een koninklijk besluit is uitgevaardigd omtrent het recht van verblijf in het door de geallieerden bezette gedeelte van het Belgische grondgebied.

Alle niet tot het leger behorende personen, die in het door de geallieerde troepen bezette gedeelte van het Belgisch grondgebied verblijf houden, moeten voorzien zijn van een toelatingsbewijs tot verblijf, afgegeven door de gendarmerie en de gemeentepolitie en ondertekend door de districtscommandant der gendarmerie. De commandant is bevoegd dit bewijs te weigeren of af te nemen aan degenen, welke gesignaleerd worden als ongewenst, en aan die personen, welke veroordeeld werden wegens overtreding van deze verordening. Zij, die zich niet aan de verordening onderwerpen, zullen aangehouden worden onder verdenking van spionage.

Men schrijft ons van de Limburgs-Belgische grens:

Te Maaseik is gisteren de burgemeester, de heer J. Driessen, door de Duitsers gevangen genomen en per auto weggevoerd. De reden van deze gevangenneming is onbekend.